

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 355-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 9

**Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Verger i Pocoví.**

Sessió celebrada dia 28 de març del 1996, a les 10,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PUNT ÚNIC: Dictamen sobre el Projecte de Llei RGE núm. 2785/95, de modificació de l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

114

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Comença la sessió.

En primer lloc, deman als membres de la comissió si hi ha substitucions.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Andreu Crespi per Francesc Triay.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Antoni Alorda per...

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Morro o el Sr. Orfila?

Bé, el Sr. Pons per Ramon Orfila i el Sr. Alorda pel Sr. Mateu Morro.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Perfecte.

EL SR. PRESIDENT:

Més substitucions?

I.- Dictamen sobre el Projecte de Llei RGE núm. 2785/95, de modificació de l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Si no n'hi ha més, passarem a tractar l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a dictaminar el Projecte de Llei 2785/95, de modificació de l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, una vegada conclòs l'informe de ponència, el qual s'ha repartit. Al títol de l'informe de ponència no s'hi mantenen esmenes. Vol fer lectura, Sr. lletrat, de l'informe de ponència?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El títol de l'informe de ponència és el següent: "Llei de modificació de l'article 45 de la Llei 2/89, de 22 de febrer, de la funció pública a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha intervencions?

Vots a favor? Queda aprovat per unanimitat.

Passam a l'article únic, on es mantenen les esmenes següents: La RGE número 3217/95, de modificació, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc, ens congratulam de poder debatre avui aquest projecte de llei, que a la fi el Govern balear i el Grup Parlamentari Popular reconeguin una conveniència que la Llei de funció pública exigeixi el coneixement de la llengua catalana per a l'accés a l'Administració. Per al nostre grup, es tractava d'una necessitat ineludible l'oficialitat de la llengua catalana a les Illes Balears i estam contents que, com a mínim, aquest criteri vagi avançant. Ara bé, allò que es proposa en aquesta esmena, i aquesta és la intenció, que va ser acceptada per tots els grups de la cambra tret del Grup Popular, de moment, és senzillament extreure les conseqüències lògiques d'haver acceptat la premissa anterior.

És evident, entenem, que els mateixos arguments que serveixen per a l'Administració autonòmica són traduïbles -*mutatis mutandis*- a les altres administracions a les Illes Balears. Per dir-ho amb paraules textuais de la sentència del tribunal Constitucional 82/86, del fonament jurídic segon, "la cooficialitat ho és respecte de tots els poders públics radicats al territori autonòmic, independentment del caràcter estatal, autonòmic o local dels distints poders públics"; em sembla evident. El Parlament de les Illes Balears, per tant la institució que ha d'aprovar aquesta llei, s'ha de posar al capdavant en la línia de la modificació que proposa i donar-hi llum, incloent-hi els seus treballadors, dins l'abast de l'article 45. L'article 2.3 de la Llei de funció pública ens remet a l'autoorganització del Parlament, però aclareix, tanmateix, que haurà d'atendre els principis de la pròpia llei i que, a més, li serà d'aplicació en tot allò que es prevegi expressament. Per al nostre grup, creim que és aquesta llei de funció pública i no el reglament de la cambra l'instrument jurídic adequat per regular aquesta exigència. Així mateix, s'ha de deduir per als comissionats del Parlament, com són la Sindicatura de Comptes, el Síndic de Greuges i el Consell Consultiu, com també ho proposam per al Consell assessor de Radiotelevisió Espanyola, ja que les respectives lleis reguladores no contemplan aquests extrems, certament, com dèiem, perquè sembla més pròpia d'una llei de funció pública que no de les lleis reguladores de les institucions.

Però especialment important resulta la referència a les entitats locals. L'article 2.2 de la Llei de funció pública remet per a aquells aspectes no reservats a l'Administració de l'Estat a la legislació i desenvolupament que establiran els òrgans competents de la Comunitat Autònoma i a les ordenances de cada corporació. Sembla evident que aquesta matèria no està reservada a l'Estat i s'accepta pacíficament que forma part de les competències autonòmiques en normalització lingüística; de fet, així ho ha fet el Parlament galleg a la Llei 5/88, de 21 de juny, sobre l'ús de la llengua gallega per a les entitats locals, on estableix, a l'article segon (...) segon, que la Xunta de Galícia adoptarà les mesures oportunes "para que en los concursos de acceso de funcionarios a la Administración local se garantice el conocimiento de la lengua gallega"; és més, creim que quan la Llei 31/91, de 30 de desembre, va modificar l'article 99.1 de la Llei 7/85, reguladora de les bases de règim local, en establir que el coneixement de la llengua cooficial que caldria exigir als funcionaris anomenats "d'habilitació nacional" seria en els termes previstos en la legislació autonòmica respectiva, la llei general estava pensant més tost en una llei de funció pública autonòmica que no en simples decrets, com ho ha regulat aquesta comunitat autònoma, per cert que, en primera instància, prohibint l'exigència del català per a l'accés a la funció pública dels funcionaris d'habilitació nacional; gràcies a Déu, el setembre del 95 es va modificar aquest decret, però continua

sent un decret i nosaltres pensam que això hauria de ser regulat per llei. Evidentment, si la llei només fa referència a l'habilitació de caràcter nacional, em sembla evident que -a major abundància- ho serà respecte de tots els altres.

Com ja hem repetit, en aquesta avaluació de la capacitat dels candidats i candidates cal tenir present el coneixement escaient de la llengua catalana a totes les administracions locals, i crec que aquesta exigència no s'ha de deixar als reglaments municipals, sinó que ha de ser una norma de caràcter legal, que homogeneïtzaria aquesta exigència, per una banda, i per l'altra, la Comunitat Autònoma exerciria les obligacions que li pertocuen en aquest punt de normalització lingüística. No entraré en el tema si oral si escrita, aquesta copulativa que forma part d'una esmena específica, que també recull aquesta esmena nostra, i d'entrada, crec que la defensa està ja defensada, d'ampliar, per tant, l'abast de l'article 45 a les institucions i a les entitats que nosaltres enumeram en la nostra esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Altres grups que hi vulguin intervenir?

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Gràcies, Sr. President. Només diré que mantindrem el vot de suport a aqueixa esmena, amb el seu contingut, tal com estava redactada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Crespí, té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

El Grup Socialista també mantindrà el suport a aquesta esmena del Grup Nacionalista, perquè, a més de tots els arguments que ha citat el Sr. Alorda, jo faria referència a la pròpia Llei de normalització quan, d'una manera expressa, vol que siguin els poders públics qui siguin capdavanters en la defensa de la llengua catalana, i nosaltres entenem que els poders públics manifesten aquest suport i exigeixen com a requisit, d'una manera clara, el coneixement de la llengua a tots els ambients de la funció pública a les Illes Balears. Per tant, creim que l'esmena del Grup Nacionalista respon a aquest desig de la Llei de normalització i nosaltres hi donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Popular, Sr. Jaén i Palacios, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, como hemos visto en el trámite del informe de la ponencia, esta modificación de la Ley de la función pública, realmente lo sustantivo de ella, es lo que afecta al artículo único que se modifica, y en eso, en el debate, en el trámite de la ponencia, quedó bien claro porque justamente, seguramente, las diferencias de posición al respecto de todos los grupos políticos era dónde más se manifestaban.

La enmienda presentada por el Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, como muy bien ha explicado su portavoz, es una enmienda de carácter de ampliación de lo que el gobierno propone en su modificación y que va más allá del principio del ámbito de aplicación que el Gobierno hacía de la modificación de la Ley de la función pública. Ha explicado su portavoz, como en el texto de la enmienda se contiene, cuál sería el ámbito de aplicación, que en definitiva es eso de esta Ley de la función pública.

Hay unos ámbitos que son más o menos discutibles y otros en los cuáles des de luego a nosotros nos parece que son improcedentes. Podríamos discutir si el personal al servicio del Consejo de Radiotelevisión Española de las Islas Baleares, que, por cierto, es mínimo, yo no sé si en los presupuestos de este año es un auxiliar administrativo, en el capítulo I hay solamente una plaza, pero con la discusión de la *Sindicatura de Comptes* y del *Síndic de Greuges*, que afectan prácticamente al Parlamento, con lo cual nosotros no tenemos en cuenta esa afectación, porque el Parlamento no puede estar, a nuestro juicio, bajo un mandato imperativo de una (...) naturaleza; no está en ningún sitio. Los parlamentos deben tener autonomía propia para regular cómo admiten a sus funcionarios, cómo los seleccionan, sin perjuicio que tienen que tener en cuenta, evidentemente, cuál es la realidad en la que se mueven y cuáles son las leyes que en otros ámbitos se aplican, pero nos parece, como decía antes, que hay una cuestión de discusión de lo que será la *Sindicatura de Comptes*, el *Síndic de Greuges* y otros organismos antes citados, pero yo creo que el ámbito del Parlamento tiene que quedar afuera, ya lo expusimos así en el trámite de la ponencia y manifestamos nuestra disconformidad.

Hay una referencia también a la Administración local. En función de esa autonomía que defendemos, de las corporaciones locales, de los entes locales, a nosotros nos parece que, con carácter supletorio, puede aplicarse y debe aplicarse, así lo dice la Ley de la función pública, para la selección de personal al servicio de estas administraciones, de esta administración, pero, a nuestro entender, también sería una postura que excede con mucho lo que el Gobierno se planteaba en esta modificación. ¿Que quiero decir con esto? ¿Que nosotros rechazamos con carácter contundente y de forma absoluta y para siempre estas perspectivas? Pues no, ni mucho menos, el Gobierno ha venido defendiendo, y nuestro grupo exactamente igual, que el tema de la normalización lingüística es una cuestión de carácter progresivo, que en esta comunidad autónoma hay una cooficialidad del castellano y de la lengua catalana, ya en nuestro estatuto, en la Ley de normalización lingüística y que, por tanto, lo que hay que hacer es caminar poco a poco en esa línea, por un modelo que nosotros seguramente diferimos de los de otros, es el modelo biligüismo, que nosotros definimos como un biligüismo con una equiparación de las dos lenguas, que por eso está justificada la (...) positiva a favor de la lengua catalana, pero nos parece

que no es el momento de pasar de una posición, como el Gobierno tenía en aquel momento, de mérito, que ya lo ha pasado a requisito para acceder a la función pública i que eso no debe extenderse más allá, en este momento y sin perjuicio de que en el futuro haya otras posibles revisiones, porque eso es nuestro parecer en estas circunstancias.

Y respecto a la cuestión del artículo 1, que se ha pasado un poco por alto, sobre la disyunción y la conjunción, si el presidente me permite, aunque es otra enmienda, pero, en fin, como está en el mismo artículo 1... No me permite el presidente, pues entonces lo haremos en la siguiente intervención.

En definitiva, nos parece que el texto del Gobierno va más allá de lo que en principio la Ley de la función pública contemplaba, se han modificado y, en consecuencia, en estos momentos nos parece que es una reforma prudente y aceptable por nuestro grupo. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. En torn de rèplica, Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies. Nosaltres entenem que si s'arriba a la conclusió que per servir els ciutadans de les Illes Balears i per garantir l'ús de les dues llengües oficials per part dels ciutadans és un requisit imprescindible que els funcionaris, que la funció pública, que els treballadors de les administracions, coneguin la llengua catalana, si s'arriba a la conclusió que el fet de ser declarada llengua pròpia, l'única llengua pròpia, significa que és la llengua preferent en l'ús administratiu, per tant, això ha d'implicar que els funcionaris, que els treballadors de les administracions públiques sàpiguen la llengua catalana, no entenem com es pot llavors posar fronteres a aquesta premissa major i circumscriure les conseqüències a l'Administració autonòmica.

Respecte del Parlament, és evident que és qui aprova les lleis, per tant, no és ningú que li doni, d'altra banda..., li faci obligacions d'alguna manera heterònomes, sinó que serà aquest parlament qui aprovarà l'article 45 i, en conseqüència, s'autoinclourà, tan sols allò que farà serà entendre que l'instrument jurídic adequat on introduir aquesta normativa és la Llei de funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i no el Reglament del Parlament, és senzillament una qüestió hermenèutica gairebé que fa el propi parlament.

Respecte dels ajuntaments, aquesta apel·lació a l'autonomia, després de fer tota la referència a la Llei de normalització lingüística i a les conseqüències de l'oficialitat, em sembla tornar un poc una passa enrera, que era aquella d'arguments del voluntarisme. El voluntarisme ha estat un dels principis..., sabem, tristament, que és un dels que forma part de la Llei de funció pública valenciana, en aplicació de la llengua catalana i del seu coneixement; un voluntarisme que vendrà donat per una major o menor sensibilitat de cada una de les administracions locals, per tant, sense tenir en compte que el Parlament de les Illes Balears haurà ja acceptat les premisses que havia dit abans. És evident que mai no hi podrà haver una llengua pròpia de l'Administració municipal si els seus servidors públics no la coneixen i no està acreditat. Creim que aquest era el moment, que o són els reglaments municipals, cada un pel seu vent i amb l'única cobertura d'una llei de normalització lingüística, qui han de resoldre aquest tema, creim que hi ha d'haver una homogeneïtzació, ho ha fet, com he dit, la llei gallega, i pensam també que la Comunitat Autònoma com tal, per ser qui té la competència en matèria de normalització lingüística i per les competències que té també en funció pública i en règim local, és qui ha de legislar sobre la qüestió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Contrarèpliques? Sr. Manuel Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Yo no me estoy poniendo en ningún momento en que el Parlamento, su órgano de gobierno, la Mesa del Parlamento, si lo considera oportuno, como ya lo vienen haciendo, cuando convoque pruebas selectivas para el ingreso del personal al servicio del Parlamento, pues estipule los requisitos, en fin, todas las condiciones para las plazas que en su plantilla tiene, pero es que no recuerdo en este momento que ninguno de los parlamentos de las comunidades autónomas vengan constreñidos por una ley que afecta a la Administración pública de la Comunidad Autónoma o en el caso del Estado; yo podría poner el caso del Congreso y del Senado, dónde, desde luego, la Ley 30/84 no afecta para nada, tiene su propia normativa la selección del personal. Y eso es un principio elemental, el Parlamento no tiene que estar sujeto nada más que a la voluntad de los parlamentarios y, en el caso del gobierno del Parlamento, de la Mesa, que dirige el gobierno, como digo, de la institución parlamentaria. Y nos parecería, en todo caso, además de inusual, imprudente entrar en una parcela de autonomía que debe ser respetada al máximo como órgano de la voluntad popular, en este caso en Baleares o en otro parlamento cualquiera, yo, por eso, decía que excedía con mucho lo que era la voluntad del Gobierno y yo ponía recelos en eso, lo que no quiere decir que esté ni en contra ni a favor que todo un parlamento haga lo que le parezca conveniente a través de la mesa.

Y la otra cuestión, lo de la Administración local, pues ya lo dije en mi primera intervención, que me parece que excede lo que el Gobierno en este momento plantea en esta modificación, sin perjuicio de que en un futuro no muy lejano, cuando las circunstancias lo puedan aconsejar, esta ley pueda ser modificada en otros aspectos, para dar cumplimiento a lo que aquí se planteaba, que a nuestro juicio queda fuera de lugar en este momento. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Passam a la votació de l'esmena RGE 3217/95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 7; en contra, 9; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjada, idò, aquesta esmena.

A l'article únic també s'hi mantenen dues esmenes del Grup Parlamentari Socialista, la número 3211 i la 3212.

En faran la defensa conjunta, d'aquestes dues esmenes?

Té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Jo crec que si es fes una enquesta entre els ciutadans d'aquesta comunitat sobre els elements més significatius que va voler posar de manifest el president Soler en el seu discurs d'investidura, crec que els mitjans de comunicació, almanco, varen significar, i crec que els ciutadans també així ho haurien entès, el gir lingüístic que es volia fer. Per tant, nosaltres entenem que aquesta tímida modificació de la Llei de funció pública no respons a l'expectativa despertada entre jo crec que els grups polítics ni tampoc entre la ciutadania. És evident que ens trobam amb un canvi que, malgrat la seva reducció tipogràfica, la qual nosaltres encara voldríem reduir més encara, el canvi és significatiu, i jo simplement posaré un exemple: En el cas que es mantengués el text del Govern amb un i/o, es podria donar el cas que es traguessin places on només fora requerit el coneixement oral de la llengua catalana; d'una persona que només coneix oralment la seva llengua, almanco així es fa amb el castellà, se'n diu que és analfabet, això vol dir que aquí accedirien a un lloc de la funció pública analfabets, qualificats de tals pel propi organisme selector, en català. D'altra banda, jo crec que en aquest cas i que la convocatòria fora feta així, incorreríem en un dels considerants de la sentència del Tribunal Constitucional, és a dir, la discriminació per raó de llengua. És cert que possiblement es podria donar el cas, no en tenc proves, però es podria donar el cas, que algun diputat, el Sr. Jaén, per exemple, escrigui i llegeixi molt millor en català que jo mateix, també és cert que la meva..., per raó de naixement, que la meva capacitat d'expressió és més correcta que la seva en català per raons d'origen. Per tant, d'avant d'una prova només oral, jo, d'entrada, tendria uns avantatges donats precisament per la raó que jo he nascut en aquesta comunitat i ell, no -crec que no-, així cauríem dins aquesta discriminació per raó d'origen que el Tribunal Constitucional en la seva sentència citava.

D'altra banda, nosaltres creim que com que la pròpia disposició del Govern ja diu que el nivell de competència lingüística serà adequat al lloc de feina, nosaltres entenem que s'hauria de mantenir l'exigència, els dos requisits simultanis: coneixement de la llengua oral i també coneixement de la llengua escrita. A més, tots sabem que la mobilitat dels funcionaris dins l'Administració fa que la seva pertinença a un lloc de feina concret no està garantida ni per part del funcionari ni per part de la pròpia Administració; per tant, aquell que entrà a un determinat lloc d'atenció al públic i que s'estimàs que el coneixement oral és tan important, al cap d'un cert temps, per motiu de trasllats, podria anar a un altre lloc on realment fora més important el coneixement escrit, i així ens trobaríem amb una funció pública igualment distorsionada que hauria d'anar mantenint sempre uns cursos de formació per anar adequant els funcionaris així com es van movent, i nosaltres creim que això, a més, es costós.

Per tant, nosaltres voldríem que s'eliminàs aquesta dualitat, és a dir, nosaltres voldríem que fora preminent la funció copulativa, que com tothom sap, dóna resultats positius per a l'espècie humana i així ens hem anat mantenint damunt aquest planeta, més que una adversativa, que sempre suposa una confrontació d'una cosa davant d'una altra. Per tant, el Grup Socialista voldria que aquesta comissió donàs suport a la seva esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Ha estat molt interessant aquest aclariment del copulatiu, perquè crec que tots ens hem assabentat molt bé.

Ara passam al grup que volia intervenir. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Bé, el nostre grup donarà suport a l'esmena que ha presentat el Grup Socialista; de fet, ja formava part, com he dit, de la nostra anterior esmena, i creim que tan sols un cert escrúpol respecte de la necessitat o de la conveniència que puguin accedir a la funció pública analfabets, persones analfabetes en qualsevol de les llengües, podria donar lloc a aquesta antiestètica, per altra banda, barra d'i/o. Creim que aquest escrúpol pot quedar especialment salvat en la proporcionalitat que hi fa incidència especialment l'article 45; creim que efectivament hi ha d'haver sempre una proporcionalitat entre el lloc de feina, la plaça a ocupar i les exigències, però ens sospitam o tenim els dubtes respecte si es podria estendre, amb aquest redactat, a d'altres places on d'entrada no semblaria gaire adequat que això fos així.

Pensam que no entendre la llengua catalana tant a un nivell oral com a un nivell escrit, no saber-la, no saber-s'hi expressar, creim que ha de ser una cosa absolutament minoritària, si és que s'ha de donar, i aquest i/o obre massa portes. Entenem que, per ventura, una solució podria haver estat senzillament no esmentar ni l'oral ni l'escrita ni l'i/o, i amb la sola referència a la proporcionalitat del coneixement de la llengua catalana, aquest dilema podria restar salvat. Així és com ho va fer la llei gallega, sense fer-hi cap mena d'esment. Recordem que la sentència del Tribunal Constitucional, que ha donat pas a la claredat, per si algú tenia dubtes sobre aquest aspecte, es va pronunciar sobre la llei catalana, que deia expressament "oral i escrita". Creim que és més adequat, i perdonin, "moix escaldat, d'aigua freda tem", en aquest cas, i ens agradaria que o desapareix íntegrament tota la referència o com a mínim que efectivament desaparegui la barra i l'o. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Voy a comenzar diciendo que el ejemplo del Sr. Crespí es un mal ejemplo, y de la singularidad de mi persona, que no está dotada de esos dones de la lengua, pues en fin, no creo que pueda ser competidor de ninguna plaza, como antes hacía referencia, sin duda, él tendría la virtud de dejarme muy atrás en la puntuación, en lo que antes comentaba.

Se ha hecho referencia al tema del analfabetismo. Bueno, ya sabemos que, desde las referencias de la Unesco, se puede ser incluso analfabeto sabiendo leer y escribir, porque el analfabetismo funcional va mucho más allá de lo que es la lectura y la escritura propiamente dicha, son ya parámetros fijados por la Unesco en el año 70 en el informe de Ford, de aprender a ser. Por tanto, ¿qué es lo que pasa en esta relación que propone el Gobierno y que nosotros la queremos adecuada? Pasa lo siguiente, que en esta comunidad autónoma hay una realidad que es la que es y no se puede obviar esa realidad, hay un grupo de castellanoparlantes importante, que se concentra fundamentalmente en los núcleos urbanos de mayor población y que no se puede pasar de lo blanco a lo negro, de la noche al día, sin una intermediación de otras tonalidades en los colores o en las luces, y el Gobierno lo que está haciendo es aplicar una política lingüística de carácter progresivo, es decir, creo que será conveniente en estos momentos, después de unos años que yo creo que acertadamente, pero que, sin duda, para algunos de forma lenta, a nuestro juicio es un ritmo prudente, por no decirlo de otra manera, se ha ido aplicando la normalización lingüística, y no sería conveniente que en esta comunidad autónoma, que ha pasado por..., en este aspecto, sin enfrentamientos de carácter notorio en materia de lengua, pudiese haber una guerra lingüística, lo pongo entrecorillado porque no sería bueno para nadie.

Yo creo que esta política prudente en materia de normalización lingüística tiene que seguir por ahí y que no hay, a mi juicio, ninguna cuestión que implique discriminación por razón de lengua, lo que sí hay en estos momentos muchas personas que, por razón de formación, por no tener su formación básica o su educación general y haber estudiado la lengua catalana en los planes de estudio, están en condiciones de mucha desventaja. Creo que, por tanto, cuando pasen otros años y podamos decir que en esta comunidad autónoma la lengua catalana en los planes de estudio es una cosa normal y que los alumnos salen, al acabar su (...) obligatoria con el dominio de las dos lenguas, entonces ya se podrán plantear otras iniciativas, pero en este momento me parece que no sería demasiado prudente.

Eso no quita, que también se ha hecho alguna referencia a ello, para que el Gobierno continúe con una política de formación permanente, no basta con la formación inicial que aporta el opositor o el concursante para obtener una plaza en la Administración de la Comunidad Autónoma, no basta con ese conocimiento inicial que él aporta, la Comunidad Autónoma, sus organismos, a través de (...) administración, su dirección general, tienen que seguir por la vía del perfeccionamiento continuado, no solamente en el ámbito de dominio de conocimientos administrativos, sino también de la lengua, y eso digo, que por tanto, aunque pueda implicar un gasto, porque es así, es un gasto muy propio y que esto lo han visto mucho las industrias, porque la formación del capital humano es lo más importante que hay en cualquier empresa y en toda administración.

Mantenemos, por tanto, la necesidad de esa disyunción y no de la conjunción, que también se puede dar, y decir que la disyunción nunca supone enfrentamiento, sino que también supone libertad, y todos lo vemos cuando vamos a un restaurante y hay un menú donde hay elección de plato, tiene mucho más éxito que aquél que es un menú cerrado. Por lo tanto, permítanme que diga que la propuesta que el Gobierno hace va en esa línea prudente de aceptación de las cosas, de las realidades, sin perjuicio, como digo, que de aquí a otros diez o quince años o cuando las circunstancias lo aconsejen, yo no soy quien en esta materia para ver cuál es la realidad del mapa lingüístico y de las necesidades en esta materia para decir cuándo, pero sí que en este momento, poner ese requisito significaría seguramente que no todas las personas pudiesen optar a estas plaza, vamos a dar un poco de tiempo a esta materia tan importante para nosotros y para la Administración y veremos en el futuro qué es lo que las circunstancias nos aconsejan. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Rèplica? Sr. Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, molt breument vull agrair al Sr. Jaén la citació que ha fet de l'informe Ford, segurament podem coincidir que aquest informe no només parla de nivells de competència, sinó parla de moltes més coses que a la millor hauríem d'haver tret aquí, en aquest mateix debat, perquè el Sr. Jaén ha parlat de la realitat sociolingüística que hi ha en aquesta comunitat i jo m'imagin, no en tenc en aquest moment xifres, que no serà molt diferent de la que tenen a una altra comunitat bilingüe, com pot ser Galícia o fins i tot Catalunya, als cinturons industrials de Barcelona o de les grans ciutats com Tarragona, Girona, etc. Aquest no és un motiu objectiu per ser tan tebi en aquesta modificació, jo crec que més quan a Galícia el Sr. Fraga no hi ha introduït aquesta fórmula, per altra banda antiestètica, a una llei i/o, perquè, a més, si aquest i/o el pronunciam o el llegim molt ràpidament, jo demanaria als senyors diputats que ho facin mentalment, ens recorda el so que fa un cert quadrúpede que camina..., que caminava, més aviat, pels nostres camps i a vegades tirava de qualque carro o de qualque objecte pesat. No m'agrada aquesta fórmula a una llei, no m'hi agrada aquesta fórmula perquè dona al Govern instruments per anar molt per la vorera i no a atacar el bessó del problema.

Per tant, nosaltres creim que s'hi ha de mantenir la nostra esmena, i s'hi ha de mantenir perquè és cert que les administracions públiques han d'anar millorant la qualitat dels seus treballadors, dels seus funcionaris, però no és bo, i jo crec que els ciutadans no ho comprendrien així, que s'hagués de formar els funcionaris per deficiències en els processos de selecció, allò que es pot evitar d'entrada, no hi ha per què corregir-ho després, i així, nosaltres creim que també feim un flac servici als pocs fons que es dediquen al perfeccionament de funcionaris, si ja en detreim uns perquè no hem estat valents a l'hora d'establir una norma selectiva correcta.

I quant a aquesta llibertat que cada vegada que hi ha una intervenció es dona, la podríem estendre a altres àmbits de l'acció política del Govern, no fan falta plans directores ni fa falta regular l'urbanisme, donem llibertat als ciutadans i ciutadanes perquè cadascú faci allò que realment li vengui en gana i així serà molt més feliç.

Nosaltres mantindrem aquesta esmena, per tant, perquè creim que governar suposa assumir un compromís davant els ciutadans i un compromís no de prudència, sinó de valentia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespi. Contrarèplica. Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Yo creo que desde Rousseau, desde *El contrato social*, todos sabemos que se ha avanzado mucho en estos temas, pero, desde luego, no estamos defendiendo, como es obvio, un liberalismo del siglo XIX ni otra postura ideológica, sino sencillamente una acomodación a la realidad nuestra a través de una normativa que nos parece que da un paso adelante, pero que, a nuestro juicio, es un paso suficiente y que a juicio de otros grupos políticos es un paso minúsculo, porque hay que reconocer que el Gobierno, con este proyecto de modificación, da un paso adelante en la selección del personal, que además es un paso que implica un carácter cualitativo, además de ser cuantitativo, porque se pasa de un reconocimiento de lo que en principio implicaba, un mérito para el acceso a la función pública y que en este caso ahora se pone ya como un requisito ineludible.

Hay un concepto de Chomsky que yo comparto, a pesar de que estoy muy alejado, como es evidente, de la ideología que el profesa, que habla de competencia lingüística i adaptación lingüística. Bien, una persona puede ser competente en una competencia lingüística determinada pero, luego, a la hora de actuar, a la hora de ponerlo en práctica o de pasar de la potencia al acto, como decían los escolásticos, pues claro, leían muchísimo y esto es lo que nosotros queremos poner de relieve. Una persona puede tener un conocimiento en lengua catalana, como antes decía el Sr. Crespí, de poder leer y de poder tal, de poder entenderlo perfectamente, pero a la hora de la actuación lingüística, encontrar muchas dificultades porque los años no pasan en balde y las cuestiones de articulación y de fonética son difíciles de adquirir a según qué edad.

En consecuencia, mantenemos esta relación del Gobierno porque, como antes decía, hay un cambio cualitativo y cuantitativo importante, si bien entendemos que otros grupos políticos, porque así lo vienen defendiendo hace mucho tiempo y me parece que es una postura coherente que lo signa haciendo, a nuestro juicio, hacer otras consideraciones y cambiar la relación del artículo con esa modificación, aceptando las enmiendas del Grupo Parlamentario Socialista, implicaría, a nuestro juicio, poner un precepto que no estaría muy de acuerdo con esta realidad que nosotros defendemos en este momento. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Avui ens assabentarem de moltes coses.

Passam a la votació de l'esmena número de registre 3211/95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sr. President, el resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 7; vots en contra, 9; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjada.

Passam a la votació de l'esmena número de registre 3212/95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ah, n'hi ha!, perdonin.

No s'havia defensat? Pensava que sí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Jo crec que el grup parlamentari retira la segona esmena, només hi manté la primera.

EL SR. PRESIDENT:

Retira la segona. La 3212, idò, queda retirada.

Passam, idò... Sr. Lletrat, si vol fer lectura de l'article únic de l'informe de ponència.

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

Article únic: "Article 45 de la Llei 2/1989, de 29 de febrer, de la Llei de la funció pública de les Illes Balears, queda redactat amb el tenor literal següent: La selecció de personal al servei de l'Administració autonòmica, sigui funcionari sigui laboral, d'acord amb l'oferta pública d'ocupació que s'hagi realitzat, s'ha d'efectuar amb criteris d'objectivitat, en aplicació dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat dels aspirants i en convocatòria pública prèvia. A les proves selectives que es realitzin per a l'accés a les places de l'Administració a l'àmbit territorial de les Illes Balears, s'hi ha d'acreditar el coneixement de la llengua pròpia de la comunitat autònoma amb expressió oral i/o escrita, respectant plenament el principi de proporcionalitat a nivell d'exigència d'un determinat coneixement, que haurà d'estar relacionat, en qualsevol cas, amb les places o funcions de què es tracti".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació.

Vots a favor?

Sí, Sr. Jaén, demana la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí, Sr. Presidente. Hay un error tipográfico en "illes", que debe ir con mayúscula, solamente eso.

EL SR. LLETRAT:

Es rectificarà, Sr. President. Sr. President, es rectificarà a tot el dictamen i quedarà amb majúscula.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, "de les Illes"; bé, l'error gramatical, hem demanat que s'hi corregeixi.

Passam a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 9; vots en contra, cap; abstencions, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovat, idò, l'article únic de l'informe.

Passam a continuació a esmenes d'adició., a les números de registre 3218 i 3219, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies. La primera fa referència a mirar de fer un text refós, a ordenar-ne la creació al Govern, que redacti un text refós de les disposicions vigents en matèria de funció pública per evitar el trencaclosques que suposa a vegades moure's dins el maremàgnum de disposicions que fan referència a aquesta matèria, com en altres, però vaja, en aquest punt, en la Llei de funció pública perquè les lleis d'acompanyament de pressupostos en diverses ocasions han tocat aquesta llei. De totes maneres, l'haurèm d'adequar, si fos aprovada, com realment es va dir en ponència, a l'article 82 de la Constitució, per tant, (...).

La següent, la 3219, és una fórmula d'estiu, clàssica ja, que hi hagi una disposició derogatòria, certament és pot entendre tan sols perquè la posterior derogui l'anterior, però trobàvem que era més tècnicament adient que hi figuràs explícitament. De totes maneres, atès que es varen acceptar en ponència les dues disposicions finals que proposàvem, la veritat és que no sabem gaire beligerants en la defensa d'aquestes dues esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. LLETRAT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Altres grups que hi vulguin intervenir? Sr. Manuel Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Para manifestar lo que ya hicimos en la comisión al respecto, que nos parecía que era la 3218 innecesaria en este momento, porque no había una proliferación tal de normas y preceptos a este particular que aconsejaran esa refundición que aquí se propone por el Sr. Alorda.

EL SR. PRESIDENT:

Continúe, continúe.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Y en cuanto a la 3219...

EL SR. PRESIDENT:

Pot, pot...

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

...creo que también era innecesaria, si bien..., en fin, no hacemos nosotros ninguna cuestión a este particular y detenidamente comprobaremos con la ley otros aspectos, para ver si la podemos aprobar en el trámite de pleno, si es que se mantiene en el escrito después, cuando se haga el dictamen de esta comisión. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Rèplica. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Tan sols vull anunciar que probablement retirarem, així, la primera i la segona la mantendrem amb vistes al ple, anunciar-ho, en tot cas, per a un altre debat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò així, passam a la votació de les esmenes. Primerament, l'esmena número de registre 3218.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. En aquest moment, a la sala hi han hagut 2 vots a favor, 10 en contra i 3 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Queda, idò, rebutjada aquesta esmena.

Passam a la votació de l'esmena 3219.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. El resultat de la votació ha estat: 3 vots a favor, 9 en contra i 3 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Queda rebutjada aquesta esmena.

Passam al tràmit de ponència. S'hi va afegir una disposició final.

Sr. Lletrat, vol fer lectura d'aquestes dues disposicions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

"Disposició final primera: S'autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma perquè per via reglamentària desplegui i precisi l'abast del contingut de la llei present.

Disposició final segona: Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*".

EL SR. PRESIDENT:

Votació.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat; per consegüent, no hi ha ni vots en contra ni abstencions.

Passam a l'exposició de motius.

En el paràgraf primer de l'exposició de motius, s'hi manté l'esmena número 3222/95, de modificació, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Atès l'esforç que vàrem fer en ponència per consensuar apartats i el caràcter menor d'aquesta esmena, la retiram.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda.

Passam als paràgrafs segon, tercer, quart i cinquè de l'exposició de motius; no s'hi mantenen esmenes.

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. Si el president m'autoritza, farem la lectura conjunta del primer, del segon, del tercer, del quart i del cinquè, per fer-ne una votació conjunta.

Sí, Sr. President.

El paràgraf primer quedarà així: "La llengua coneguda històricament i científica com llengua catalana, és una de les llengües romàniques o neollatines nascudes per l'evolució del llatí com a resultat de l'abundant ús oral i escrit que en feren els pobles integrats successivament en el que va ser l'Imperi Romà.

El nom de català per designar aquesta concreta evolució del llatí clàssic, es comença a utilitzar i a reconèixer des del segle XII, si bé, en aquells moments, també se la coneixia com romanç, pla, vulgar i amb algun altre nom i, des d'una localització geogràfica originària en el Rosselló i en el Principat de Catalunya, es va anar estenent, durant els segles XIII i XIV, cap a les Illes Balears i cap al Regne de València amb una cronologia paral·lela a la de la Reconquesta".

El paràgraf tercer quedaria així: "Les Illes Balears passaren a formar part de l'àrea lingüística catalana en el segle XIII (Mallorca, en el 1229; Eivissa i Formentera, en el 1235; i Menorca, en el 1287) i, de llavors ençà, el català ha estat la llengua pròpia de les Illes Balears".

El paràgraf quart quedaria així: "Des d'aquell moment històric, la llengua catalana, juntament amb el llatí, en relació amb determinats usos i funcions solemnes, s'arriba a convertir en la llengua utilitzada per la Cancelleria i per l'Administració general i, en definitiva, és la llengua usada pel poble de les Illes Balears com a instrument autèntic de comunicació social, econòmica i cultural".

I el paràgraf cinquè quedarà així: "Els segles XVI i XVII marcaren una època de decadència que es va manifestar en una minoració de la cultura dels pobles de llengua catalana, determinada per la prevalença progressiva de la cultura castellana amb motiu de l'impuls que li transmetia una situació política de predomini, davant la qual, però, es pot afirmar que la gent del poble no va abandonar mai l'ús de la llengua autòctona".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació dels paràgrafs primer, segon, tercer, quart i cinquè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? Una abstenció.

EL SR. LLETRAT:

Sr. President, el resultat de la votació ha estat...

EL SR. PRESIDENT:

Perdó. Sr. Marí?

EL SR. MARÍ I CALBET:

Voldria explicar per què m'he abstès.

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, comptarem...

EL SR. LLETRAT:

El resultat de la votació ha estat: 12 vots a favor, cap en contra, 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí, té la paraula.

EL SR. MARÍ I CALBET:

La meva abstenció ve provocada perquè no tenc massa clar que el català es començà a parlar a les Illes Pitiüses al menys l'any 1235, perquè no tenc massa clar què s'hi parlava abans de l'any 1235; per això, m'he abstès.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies pel seu aclariment, Sr. Marí; jo tampoc no ho sé.

Passam al paràgraf sisè de l'exposició de motius; s'hi manté l'esmena número de registre 3224/95, de modificació, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. No sempre ens trobam davant lleis..., aquesta realment és bastant peculiar, el prolix que ha resultat ser l'exposició de motius..., però nosaltres l'aplaudim, l'aplaudim i fins i tot contribuïm que es pugui allargar una mica més, tot i haver-la ara exsecallat bastant en tràmit de ponència, perquè pensam que tot i aquesta actitud decidida i un gran consens social sobre la consciència que hi ha de la necessitat de defensar la normalització lingüística, és bo i creim que pot contribuir a aquest clima el fet de fer una assumpció oficial i solemne, a través d'una exposició de motius, d'aquestes fites de la llengua catalana, dels distints moments històrics, i concretament dels moments de persecució que tan pèrfidament ha tengut durant la història. Creim que la nostra esmena enriqueix aquesta referència al Decret de Nova Planta, el qual comença amb una línia directament castellanitzadora de Felip V, per cert, Felip IV del Regne de Mallorca, i creim que és el Parlament, precisament com una institució d'autogovern, la veritable institució d'autogovern, qui ha de mirar de provocar un sentiment de rebuig en la ciutadania envers totes aquelles accions de despersonalització que hi hem patit, i creim que aquesta exposició de motius hi pot contribuir, sobretot a la vista que hi ha sectors minoritaris, realment, però cridaners, que al•leguen i argumenten estranys motius i estranyes ignoràncies; nosaltres ens congratulàvem de la unanimitat quant a aquesta exposició de motius, ara més o menys unanimitat, creim que era interessant que hi hagués una exposició de motius llarga i que així es reflectís i sortís publicada no just en aquest butlletí sinó en el *Bulletí Oficial de l'Estat*; és bo que d'aquestes coses es facin després comentaris de text. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Altres grups que hi vulguin intervenir? Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, la exposición de motivos que presenta esta modificación de la Ley de la función pública es exhaustiva, incluso a nuestro juicio, a juicio de muchos de los ponentes, por no decir de la totalidad; nos parecía que iba más allá de lo que era la propia exposición de motivos por aspectos y detalles que ahora no viene al caso mencionar. En consecuencia, si ya considerábamos que eso era extenso y que iba mucho detalle, no veíamos por qué razón enmiendas todavía venían a ampliar más el contenido de la misma, y por esa razón, no porque no estuviésemos de acuerdo realmente en hechos, que son hechos lo que se aduce en las enmiendas, pero sino justamente por el detalle ése, que nos parecía que no había que abundar más en una exposición de motivos con esas cuestiones que se planteaban, de adición en las enmiendas, y por eso votamos en contra. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Rèplica, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

No.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Passam a la votació de l'esmena 3224/95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. El resultat de la votació ha estat: 2 vots a favor, 9 en contra i 4 abstencions.

Per cert, Sr. President, si m'ho permet, m'he equivocat en la computació del resultat de la votació dels paràgrafs primer, segon, tercer, quart i cinquè; la votació exacta ha estat: Vots a favor, 14; vots en contra, cap, i abstencions, 1.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Queda rebutjada l'esmena 3224.

Vol fer lectura del paràgraf sisè?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf sisè queda redactat de la manera següent: "En el segle XVIII, els decrets de Nova Planta aboliren els òrgans d'autogovern nascuts a l'empara de l'antiga Corona d'Aragó i la llengua catalana va entrar en un procés oficial de marginació en els diversos àmbits d'ús públic i formal, en els quals fins a les hores s'havia emprat amb tota normalitat".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació.

Vots a favor?

Unanimitat.

Al paràgraf setè de l'exposició de motius s'hi manté l'esmena número de registre 3225/95, de modificació, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Els arguments són bastant semblants. Senzillament es tracta d'aprofitar la llargària i aprofitar el caràcter pedagògic que pretén aquesta exposició de motius per fer una certa relació, evidentment oberta, a les transaccionals que fossin necessàries, però sí que ens interessaria que hi quedassin reflectits alguns punts enriquidors del que fan aquests paràgrafs. Amb aquesta intenció que ja hem anunciat, de participar, de col·laborar amb una certa, tranquil·la, sana i cívica indignació dels ciutadans i propiciar l'orgull patriòtic del país, un orgull tranquil i savi, però que creim que estaria bé en aquesta mena de lleis excitar-lo. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Altres intervencions? Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Doy por reproducida mi intervención anterior, en la enmienda 3224, y en ésta con mucho más motivo porque la extensión del contenido de la misma todavía supera la de la anterior. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Rèpliques? Si no no n'hi ha, passam a la votació de l'esmena número 3225/95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 2; vots en contra, 10; abstencions, 3.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer lectura, una vegada rebutjada l'esmena 3225, al paràgraf setè de l'exposició de motius?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf setè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Tot continuant amb la mateixa dinàmica, la Pragmàtica de Carles III el 1768 va eradicar la llengua catalana de la documentació oficial, civil i eclesiàstica i més endavant, ja durant el segle XIX, diversa normativa d'origen estatal prohibeix l'ús de la llengua catalana a l'ensenyament".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació.

Vots a favor?

Per unanimitat, queda aprovat el paràgraf setè.

Al paràgraf vuitè de l'exposició de motius, s'hi manté l'esmena número de registre 3226/95, de modificació, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Dos objectius pretenia aquesta esmena; en primer lloc, evidentment, una de caràcter més positiu, donar més importància a la Renaixença, un cert relleu dins aquesta àmplia exposició de motius que comentam, i en segon lloc, d'alguna manera participar en retre homenatge a aquelles institucions i persones que han fet possible, algunes d'elles, les més significatives, a la nostra manera de veure-ho, aquest procés de normalització lingüística i nacional de les Illes Balears. Ens dol, creim que no és oportú, tot i que, evidentment, hi votarem a favor, que tan sols s'anomeni l'Institut d'Estudis Catalans en una llei que pretén, naturalment, modificar la Llei de la funció pública de les Illes Balears; hi ha prou fites, hi ha prou institucions, personatges illencs, a les tres illes, a les Pitiüses i a les Illes Balears, per ser citats dins aquest paràgraf. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Altres grups que hi vulguin intervenir? Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sin duda, no falta razón al enmendante en este aspecto, pero esas razones de practicidad y de que la exposición de motivos no fuese meramente una introducción de parte de un libro de texto, ya nos parecía a nosotros que la redacción del Gobierno al introducir "y de otros" o "*d'altres de característiques similars*", era más que suficiente, más que ir al detalle y a la especificidad de cada una de esas instituciones; para todas ellas, nuestro respeto, como es natural, pero nos parece impropio ir a ese detalle de introducir las mismas en una exposición de motivos. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Si no hi ha contrarèplica, passarem a la votació de l'esmena 3226/95.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President. El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 2; vots en contra, 9; abstencions, 4.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjada l'esmena 3226.

Vol fer lectura del paràgraf vuitè de l'exposició de motius?

EL SR LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf vuitè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Durant el segle XIX, no obstant això, es produeix un cert moviment de recuperació de la cultura dels pobles de parla catalana, especialment en la literatura, que repercutirà en altres àmbits socials com el periodisme, l'ensenyament i la política local, això permetrà, a principis del segle XX, la creació d'institucions com l'Institut d'Estudis Catalans (1907) i d'altres de característiques similars".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Als paràgrafs novè, desè, onzè, dotze i tretzè de l'exposició de motius, no s'hi mantenen esmenes.

Vol fer-ne lectura, Sr. Lletrat.

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf novè queda redactat de la manera següent: "Malgrat això, en el segle actual, la llengua catalana ha continuat patint, tret del breu parèntesi que suposà la II República, una situació marginal, que es fa més evident en determinat moment, ja que és patent que no s'utilitzava en l'ensenyament ni en els mitjans de comunicació i que l'ús n'era interdit en l'àmbit oficial i en el públic, cosa que culminà en el període polític marcat per la dictadura franquista".

El paràgraf desè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Amb aquests antecedents, l'entrada en vigor de la Constitució Espanyola de 1978 inaugura un nou ordre polític i jurídic que, trencant amb els postulats del règim anterior, respon a una exigència social en relació amb la implantació d'un sistema democràtic de govern i amb unes pretensions innegables d'autonomia i d'afirmació de la identitat pròpia de diversos territoris en el marc d'un estat social i democràtic de dret, que es pronuncia a favor de la proclamació de la llibertat, la igualtat, la justícia i el pluralisme polític, com a valors superiors de l'ordenament jurídic".

El paràgraf onzè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "La norma fonamental, en efecte, reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de totes les nacionalitats i regions en el marc de la unitat de la nació espanyola com a pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols i estableix, d'acord amb això, una estructura composta de l'Estat, de manera que les comunitats autònomes apareixen com la solució organitzativa que és exponent dels interessos del territori respectiu".

El paràgraf dotzè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Però, a més a més, la Carta Magna té especialment en compte el fet plurilingüe com a signe inequívoc d'identitat d'algunes comunitats autònomes i, així, l'article tercer de la Constitució Espanyola representa el primer tombant en la configuració del marc jurídic adequat, que permetrà l'inici d'un procés de recuperació i de promoció de les llengües pròpies dels territoris amb identitat lingüística diferenciada que posarà remei, a poc a poc, a la situació anterior de desemparament lingüístic a àmbits territorials com el de les Illes Balears".

El paràgraf de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "El nucli de l'article tercer precitat estableix, després d'afirmar que el castellà és la llengua oficial de l'Estat, que les altres llengües espanyoles seran també oficials a les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts, i que la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que s'ha de respectar i protegir especialment".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lletrat.

Passam a la votació d'aquests paràgrafs.

Vots a favor?

Vots en contra? No n'hi ha.

Abstencions? Tampoc.

Queda aprovada per unanimitat.

Ah, no? Idò, tornarem a votar.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 13; vots en contra, cap; abstencions, dues.

...Abstencions, dues.

EL SR. PRESIDENT:

Dues abstencions, sí, sí, correcte.

EL SR. LLETRAT:

13 a favor, cap en contra, 2 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al paràgraf catorzè de l'exposició de motius, que ha quedat sense contingut a l'informe de ponència i cap grup parlamentari no hi va presentar vot particular, per la qual cosa queda també sense contingut en el dictamen de comissió.

Als paràgrafs quinzè, setzè, dissetè i divuitè de l'exposició de motius, no s'hi mantenen.

Sr. Lletrat, en vol fer lectura?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf quinzè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "A partir d'una declaració constitucional tan explícita, l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, proclama un vertader règim de cooficialitat lingüística en el territori autònom o de doble oficialitat, segons expressió doctrinal pròpia de la matèria, en els termes concrets de l'article tercer, el qual, literalment, disposa que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, serà, juntament amb la castellana, la llengua oficial de la Comunitat Autònoma".

El paràgraf setzè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Ahora, el mateix article tercer de l'Estatut, ressalta el dret que tenen tots els ciutadans de les Illes a conèixer-la i a usar-la i que ningú no pot ser discriminat per causa de l'idioma2.

El paràgraf dissetè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Així mateix, l'Estatut d'Autonomia vincula l'actuació dels poders públics autonòmics a l'objectiu d'aconseguir equilibrar, pel que fa referència a l'ús lingüístic, la situació de la llengua catalana i de la castellana i, així, l'article 14 de l'Estatut encomana als poders públics la normalització lingüística corresponent i, concretant aquests fins, atribueix a l'Administració autonòmica la competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana, en harmonia amb els plans d'estudis estatals, i estableix que les modalitats insulars de la llengua catalana seran objecte de protecció i d'estudi, sense perjudici de la unitat de l'idioma".

El paràgraf divuitè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "El model de multilingüisme adoptat per la Constitució gira al voltant del concepte de llengua oficial i, respecte d'això, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional proclamada a partir de la Sentència 82/1986, de 26 de juny, una llengua és oficial quan és reconeguda pels poders públics com a mitjà normal de comunicació entre ells i en la relació d'aquests amb els subjectes privats, amb plena validesa i efectes jurídics".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lletrat.

Passam a la votació d'aquests paràgrafs.

Vots a favor?

Aquesta vegada sí que hi ha unanimitat.

El paràgraf dinovè de l'exposició de motius ha quedat sense contingut a l'informe de ponència i com que cap grup no hi ha presentat vot particular, quedarà també sense contingut en el dictamen de comissió.

Als paràgrafs vintè i vint-i-unè de l'exposició de motius. no s'hi mantenen esmenes.

Sr. Lletrat, vol fer-ne lectura?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf vintè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "L'oficialitat de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, es fonamenta en el respecte a un estatut de territorialitat derivat del text constitucional i solemnitat en l'Estatut d'Autonomia, amb la finalitat de mantenir la primacia de cada llengua en el seu territori històric. L'oficialitat del castellà, d'altra banda, s'ha de derivar del respecte a un estatut personal que prové, en aquest cas, de la pròpia norma constitucional, la qual proclama aquesta oficialitat per a l'àmbit íntegre de l'Estat espanyol amb la finalitat donar empara als drets lingüístics de tots els ciutadans, amb independència del territori en el qual es trobin".

I el paràgraf vint-i-unè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "En el marc constitucional i estatutari, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és dipositària del deure i del dret de regular l'ús de la llengua catalana com a llengua pròpia i la relació d'aquesta amb el castellà com a llengua oficial de tot l'Estat. Fent ús d'aquestes competències, s'aprova la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, els objectius de la qual queden reflectits en el seu article primer".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la seva votació.

Vots a favor d'aquests paràgrafs?

Unanimitat.

Els paràgrafs vint-i-dosè, vint-i-tresè, vint-i-quatrè i vint-i-cinquè de l'exposició de motius també han quedat fora contingut i, per consegüent, fora contingut quedaran en el dictamen de comissió.

Als paràgrafs vint-i-sisè, vint-i-setè, vint-i-vuitè, vint-i-novè, trentè, trenta-unè, trenta-dosè, trenta-tresè, i supòs que trenta-quatrè, trenta-cinquè, trenta-sisè...

És que està mal escrit, hi diu "vint-i-quatrè".

Era trenta, supòs que és trenta-quatrè.

EL SR. LLETRAT:

Sí, senyor.

Trenta-cinquè, trenta-sisè, trenta-setè, trenta-vuitè, trenta-novè i quarantè de l'exposició de motius, no s'hi mantenen esmenes.

Vol fer-ne lectura?

EL SR. LLETRAT

Hi ha quinze paràgrafs.

EL SR. PRESIDENT:

Si fa lectura de tots aquests paràgrafs...

EL SR. LLETRAT:

El paràgraf vint-i-sisè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "En aplicació de l'article 9.1 d'aquesta Llei 3/1986, de 29 d'abril, es va dictar el Decret 100/1990, de 29 de novembre, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant el qual s'ordena i sistematitza l'ús de la llengua catalana, oralment o per escrit, en les activitats administratives".

El paràgraf vint-i-setè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Després de l'exposició del conjunt normatiu general sobre la matèria, s'ha d'abordar més concretament la problemàtica que susciten els drets i els deures lingüístics en les relacions anomenades de supremàcia especial i, més particularment, en l'àmbit de la funció pública".

El paràgraf vint-i-vuitè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "En aquest sentit, una de les qüestions que s'havien de resoldre era si les administracions públiques poden fixar, quant a la regulació dels diferents sistemes de selecció i contractació del personal, l'exigència de conèixer la llengua cooficial amb la castellana, ja sigui com a mèrit preferent, ja sigui com a condició ineludible per accedir al servei de l'Administració pública".

El paràgraf vint-i-novè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Aquesta és una qüestió clarament lligada a la prohibició constitucional i estatutària de la discriminació per motius lingüístics que convé tractar amb cautela i fer servir la doctrina jurisprudencial emanada sobre aquesta matèria".

El paràgraf trentè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "En aquest punt, s'ha de començar per indicar que la postura inicial del Tribunal Suprem en relació amb la valoració de l'idioma català com a simple mèrit per accedir a un lloc de treball al servei d'una administració pública fou qualificada, per la doctrina, com a cautelosa i, en algun cas, fins i tot pertorbadora, pel fet que considerà il·legítima aquesta valoració de l'idioma català com a mèrit en un procés selectiu d'accés a la funció pública".

El paràgraf trenta-unè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Aquesta postura, no obstant això, s'ha anat superant a poc a poc i, actualment, s'han de reconèixer amb satisfacció els progressos de la jurisdicció ordinària sobre aquesta matèria, que s'han produït, en general, a l'empara de la doctrina jurisprudencial emanada del Tribunal Constitucional".

El paràgraf trenta-dosè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Efectivament, l'actitud del Tribunal Constitucional ha estat, generalment, més sensible en aquest terreny i, així, a partir del pronunciament contingut a la Sentència 76/1983, de 5 d'agost, s'ha evolucionat cap a la interpretació més satisfactòria dels postulats de la Carta Magna sobre les llengües cooficials diferents de la castellana".

El paràgraf trenta-tresè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "A la Sentència 46/1991, de 28 de febrer, el Tribunal Constitucional va tenir ocasió de pronunciar-se sobre l'exigència d'una capacitació lingüística determinada per accedir a la funció pública en una comunitat autònoma amb dues llengües oficials; en concret, aquesta sentència es refereix al contingut de l'article 34 de la Llei 17/1985, de 23 de juliol, del Parlament de Catalunya, en la qual s'exigia de manera general una capacitació lingüística al personal que volgués ingressar al servei de l'Administració pública catalana".

El paràgraf trenta-quatrè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "En aquesta sentència, el Tribunal Constitucional interpreta l'article 3 de la Constitució en relació amb els articles 14, 23.2 i 103 de la Carta Magna i resol el litigi amb la proclamació de la constitucionalitat plena de l'article 34 de la Llei 17/1985, de 23 de juliol, de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, per tal com aquesta exigeix que 'en el procés de selecció s'ha d'acreditar el coneixement de la llengua catalana en la seva expressió oral i escrita".

El paràgraf trenta-cinquè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent...

Si m'ho permet, aquest paràgraf trenta-cinquè comença dient "L'anàlisi del Tribunal Constitucional"; tal vegada seria més adient dir "l'anàlisi de la jurisprudència del Tribunal Constitucional".

El paràgraf trenta-cinquè en l'informe de ponència ha quedat i comença dient "L'anàlisi del Tribunal Constitucional", però pròpiament el que s'analitza no és el tribunal, sinó la jurisprudència. Si algun grup hi vol presentar alguna esmena *in voce*...

EL SR. PRESIDENT:

Idò, presentin l'esmena *in voce*. La presenten aquí o en el ple?

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Yo no sé si todos los grupos están de acuerdo en que hagamos esta modificación, que podría ser "La jurisprudencia del Tribunal Constitucional" o "La doctrina emanada del alto tribunal", no lo sé, una redacción en ese sentido.

EL SR. PRESIDENT:

Va bé així, "el Tribunal Constitucional assenyala..."

EL SR. LLETRAT:

Vol que la llegim primerament, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. LLETRAT:

En l'informe de ponència havia quedat: "L'anàlisi del Tribunal Constitucional assenyala que és possible l'exigència d'uns coneixements orals i escrits mínims a tot el personal al servei d'una administració pública radicada en una comunitat autònoma amb dues llengües oficials. A més, insisteix el suprem interèpret de la Constitució..."

EL SR. PRESIDENT:

No, no, ja, ja, sí...

Podria dir "El Tribunal Constitucional assenyala que és possible l'exigència de...", així de clar, vull dir llevar les paraules "L'anàlisi del Tribunal" i dir "El Tribunal Constitucional assenyala que és possible l'exigència d'uns coneixements orals i escrits mínims", hi estam d'acord?

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

(Intervenció inoïble).

EL SR. PRESIDENT:

Ja ho presentaran en el Ple.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

No, no, no.

EL SR. PRESIDENT:

Si s'hi posen d'acord, encantat.

Se suspèn la sessió un minut i posin-se d'acord en la paraula que ha de dir.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

(Intervenció inoïble).

(Se sent que algú diu "o simplement la doctrina del Tribunal Constitucional").

EL SR. LLETRAT:

Sr. President, per intentar avançar, el que és clar és que la redacció de "L'anàlisi del Tribunal Constitucional" no és...

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

(Intervenció inoïble).

EL SR. PRESIDENT:

En aquest cas, seria més correcte "La doctrina del Tribunal Constitucional assenyala que...", la doctrina és la suma de totes les sentències, en certa manera; no és que jo sigui un expert en dret, però qui en sigui que ens digui si és una correcció gramatical això.

Va bé que "La doctrina del Tribunal Constitucional assenyali" etc.? Va bé a tots?

Idò "La doctrina del Tribunal Constitucional assenyala...", i ara faci lectura de tot el paràgraf en aqueix sentit.

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí, comenci la...

EL SR. LLETRAT:

La doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional assenyala que és possible l'exigència d'uns coneixements orals i escrits mínims a tot el personal al servei de l'Administració pública radicada a una comunitat autònoma amb dues llengües oficials. A més, insisteix el suprem interèpret de la Constitució que aquesta exigència és compatible amb les bases estatals dictades per l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, *de medidas para la reforma de la Función Pública*, aplicables a totes les administracions públiques, i conclou, definitivament, que l'exigència de coneixements lingüístics no és discriminatòria per a aquelles persones que no coneixen la llengua catalana ni és tampoc un requisit contrari al principi de mèrit i de capacitat que estableix l'article 103 de la Constitució (fonament jurídic II de la Sentència). Per això, tot interpretant-lo, assenyala el Tribunal Constitucional, que aquest article 103 imposa la càrrega a qualsevol aspirant a una plaça a l'Administració pública d'acreditar la capacitat, els coneixements i la idoneïtat de què disposa i, així, l'exigència del coneixement de l'idioma oficial. Tanmateix, s'haurà de tenir en compte, en cada cas, que el nivell i el domini de la llengua que s'exigeix seran adequats a l'activitat que ha d'exercir en el si de l'Administració i al context social on s'hagi de desplegar la funció pública, amb la finalitat d'ajustar-se al principi d'eficàcia que es demana a tota Administració pública i sense oblidar mai que una aplicació desproporcionada sí que podria ser inconstitucional per discriminatòria".

El paràgraf trenta-sisè de l'exposició de motius... Perdó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí. Quisiera que se consultara el título de la ley, porque recuerdo o creo recordar que es Medidas urgentes para la reforma de la función pública. La Ley 30. Me parece que el título de esa ley es Medidas urgentes para la reforma de la función pública, lo cual está explicado por el contexto del año y todo... Solamente por...

EL SR. PRESIDENT:

Consulta i, si de cas, ja s'hi introduiria aquesta esmena *in voce*.

EL SR. LLETRAT:

El paràgraf trenta-sisè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Havent establert i exposat quina és la doctrina jurisprudencial sobre la matèria, ara correspon passar a examinar quin ha estat el tractament que la normativa específica reguladora de la funció pública a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha donat a aquesta qüestió concreta".

El paràgraf trenta-setè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Amb caràcter previ, s'ha de precisar que la norma reguladora de la funció pública a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la Llei 2/1989, de 22 de febrer, que és posterior en el temps (1986-1989) a la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears".

El paràgraf trenta-vuitè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Aquest caràcter de llei posterior fa possible que el text de l'articulat de la Llei de la funció pública incorpori els pronunciaments que la Llei de normalització lingüística pretenia traslladar des de la regulació de caràcter general a l'àmbit concret i específic de les relacions de supremacia especial que informen el contingut bàsic de la funció pública. Aquesta situació implica, no obstant això, conseqüències jurídiques que no són totalment favorables a interpretacions extensives del contingut de la normativa lingüística".

El paràgraf trenta-novè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Efectivament, un cop publicada la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, amb caràcter de norma aplicable a tot l'àmbit de la Comunitat Autònoma, el contingut d'aquesta, de caràcter general, comprèn: l'ús oficial de la llengua, l'ensenyament, els mitjans de comunicació social, la funció normalitzadora dels poders públics i els dota d'una sèrie de mesures d'abast genèric i, tot això, sense perjudici que, en aquest àmbit multidisciplinar, la Llei contengui alguna referència concreta (Títol I, De l'ús oficial, article 16 i Títol IV, De la funció normalitzadora dels poders públics, article 35) a la matèria de funció pública que, en definitiva, com es podrà comprovar després, s'han traslladat amb la major literalitat possible al text de la Llei de la funció pública, però que, un cop feta aquesta translació legislativa, s'ha d'assenyalar que el contingut de la Llei de funció pública es converteix, com a llei posterior i llei especial, en text que preval davant el contingut de la Llei de normalització lingüística en aquesta matèria concreta.

I finalment, el paràgraf quarantè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Si passam a l'articulat concret de la Llei de la funció pública, resulta que l'article 45 d'aquest text legal (Títol IV, Estructura i organització de la funció pública; Capítol V, Selecció de personal i proveïment de llocs de treball), acollint clarament el que disposa l'article 16.2 de la Llei de normalització lingüística, estableix que "...a les proves selectives que es realitzin per a l'accés a les places de l'Administració a l'àmbit territorial de les Illes Balears, s'ha de tenir en compte, entre altres mèrits, el nivell de coneixement de les dues llengües oficials, la ponderació del qual determinarà l'Administració per a cada nivell professional. Els qui superin les proves selectives han d'acreditar els seus coneixements del català oral i escrit; en cas contrari, quedaran compromesos a la realització dels cursos que, amb aquesta finalitat, organitzi la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i a presentar els certificats d'aprofitament corresponents".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Passam a la seva votació.

Vots a favor d'aquests paràgrafs?

Vots en contra?

Abstencions?

Sí, si vol donar una explicació (...).

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, moltes gràcies. Per donar una explicació d'aquesta abstenció, creim que es dona una impressió molt optimista i fins i tot molt concloent de la jurisprudència que s'ha anat creant sobre els temes lingüístics a l'Estat espanyol, i així com abans també ens hem abstenut perquè la legalitat, el marc jurídic i el marc constitucional de les llengües, també creim que es valorava massa positivament, en aquests moments també ho trobam. A més a més, continuam pensant que són arguments de caràcter ideològic, de caràcter de plantejaments positius, de per què s'ha de normalitzar la llengua catalana, els que s'han d'acreditar, i no els arguments de caràcter jurisprudencial, perquè sembla que tan sols perquè ho han permès els tribunals, s'ha pres aquesta passa; no és ben bé així, de la lectura conjunta, però sí una miqueta pensant en aquests paràgrafs. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

El paràgraf quaranta-unè de l'exposició de motius ha quedat sense contingut a l'informe de ponència, no hi ha vot particular de cap grup, per consegüent, tampoc no té contingut a l'informe de comissió.

Als paràgrafs quaranta-dosè, quaranta-tresè, quaranta-quatrè, quaranta-cinquè, quaranta-sisè, quaranta-setè, quaranta-vuitè, quaranta-novè i cinquantes de l'exposició de motius, no s'hi mantenen esmenes. Sr. Lletrat, en vol fer lectura?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El paràgraf quaranta-dosè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "El Decret 100/1990, de 29 de novembre, que, tot desplegant la Llei de normalització lingüística, regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, encarregà al Govern perquè, a proposta de la conselleria competent en matèria de personal, fixàs els criteris de classificació dels llocs de treball del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb els nivells de coneixement de català necessaris per ocupar-los (article 24.1) i que en totes les bases de les convocatòries per a la selecció de personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, funcionaris o contractats, en propietat o amb caràcter temporal, fins i tot les de promoció interna, s'ha d'incloure la pràctica obligatòria d'un exercici de català o l'acreditació del seu coneixement, segons el cas, amb l'objectiu de valorar i assegurar que el nivell de coneixement de l'aspirant correspon al nivell assignat obligatòriament a cada lloc, a més de considerar-ho com a mèrit en tots els casos, d'acord amb l'article 45 de la Llei de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquells que superin les proves selectives i no hagin acreditat els coneixements de català necessaris resten obligats a realitzar els cursos que s'organitzin amb aquesta finalitat, d'acord amb l'article 25, i a presentar el certificat d'aprofitament corresponent. (article 26, apartats 1 i 2)".

El paràgraf quaranta-tresè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Aquest context roman inalterable fins a la publicació del Decret 27/1994, d'11 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, el qual dedica un capítol de l'articulat (el capítol IX) a la regulació de la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma pel que fa referència a l'ingrés del personal al servei de l'Administració".

El paràgraf quaranta-quatrè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "L'article 39 del reglament esmentat disposa que: 'Aquells que aspirin a ocupar els llocs de treball inclosos en la convocatòria que, d'acord amb la relació de llocs aprovada, tinguin assignat un nivell determinat de coneixement de la llengua catalana que sigui un requisit essencial per exercir-los, hauran de superar la puntuació mínima exigida en la convocatòria de l'exercici corresponent, el qual serà sempre el primer dels que es realitzin a la fase d'oposició".

El paràgraf quaranta-cinquè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "L'article 40.1 del mateix reglament, d'altra banda, estableix que: 'Aquells que resultin seleccionats i obtenguin un lloc de treball que, d'acord amb la relació de llocs aprovada, tinguin assignat un determinat nivell de coneixement de la llengua catalana que no constitueixi requisit essencial per exercir-lo, hauran d'acreditar, si no ho havien fet eventualment en l'exercici voluntari de llengua catalana que estableixi la convocatòria, que tenen aquest nivell de coneixement. En cas contrari, i abans de la presa de possessió, d'acord amb el que disposa l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'hauran de comprometre a realitzar els cursos que organitzi amb aquesta finalitat l'Administració autonòmica, a través de l'Institut Balear de l'Administració Pública o l'organisme o servei que exerceixi aquestes funcions, fins a assolir el nivell corresponent al lloc de treball, circumstància que s'acreditarà presentant el certificat corresponent".

El paràgraf quaranta-sisè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "L'article 40.2 del reglament esmentat, així mateix, estableix que: 'Si el personal compromès a assistir a aquest curs o cursos deixava d'anar-hi sense causa justificada, es considerarà falta, a l'efecte de l'aplicació del règim disciplinari regulat en el Capítol V (articles 96 a 103), Títol V, de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública d'aquesta comunitat autònoma. La gravetat o levitat d'aquesta falta es qualificarà atenent els criteris continguts a l'article 100 de l'esmentada Llei 2/1989".

El paràgraf quaranta-setè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Aquestes redaccions continuen mantenint l'estat dels requisits lingüístics per a l'accés a la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en els mateixos termes de disponibilitat que va establir l'article 45 de la Llei de la funció pública oportunament, si bé augmenten el matís d'exigència del coneixement de la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma i, com a conseqüència d'això, en les proves selectives realitzades fins ara, no s'ha imposat l'exigència d'haver d'acreditat el coneixement de la llengua pròpia de les Illes Balears com a requisit imprescindible i inexcusable que, si no es podia acreditar, impedís la superació de les dites proves selectives".

El paràgraf quaranta-vuitè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "En la pràctica, la no acreditació dels coneixements orals i escrits de català únicament provocava el compromís de realitzar els cursos que l'Administració organitzàs i de presentar el certificat d'aprofitament corresponent".

El paràgraf quaranta-novè de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Tot el que hem dit s'ha de posar en contacte ara mateix amb la realitat per la qual travessa la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i contrastar-ho, a nivell sociolingüístic, amb les exigències i compromisos que el poder públic ha d'assumir en raó dels postulats ideològics que, en un sistema democràtic, antecedeixen a la consecució de l'acció de govern".

I finalment, el paràgraf cinquanta de l'exposició de motius queda redactat de la manera següent: "Com a conseqüència de tot això, i un cop passats més de tretze anys des de l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia, quan són a punt de complir-se els deu anys de l'efectivitat de la Llei de normalització lingüística i amb més de cinc anys d'experiència en la pràctica derivada de l'aplicació de la Llei de la funció pública de la Comunitat Autònoma, consideram convenient i oportuna la modificació, mitjançant la redacció d'un nou text, de l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

Sr. President, si m'ho permet, en el paràgraf cinquanta, en la segona línia, on diu "quan són a punt de complir-se els deu anys", realment no és així, s'han complert els deu anys ja, i on diu que ja han passat més de cinc anys, tampoc no és així, n'han passat més de set. Per tant, si vol...

EL SR. PRESIDENT:

Si ho poden corregir (...).

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, iba a pedir esta adecuación temporal porque, se quiera o no se quiera, es la realidad, y en segundo lugar, para no personalizar, haría una propuesta de que el "*consideram*" se pusiese "*se considera*" -"*es considera*"-, una redacción más impersonal, más propia de una exposición de motivos que de una redacción personal, que, en todo caso, me parece que no es procedente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Sí, jo crec que també s'hauria de posar de manifest el problema temporal, el problema del temps dels verbs; aquí, possiblement per un arrossegament temporal, pareix que feim referència a una legislació molt passada, inexistent, i estam citant normativa que està en vigor. Per tant, quan se cita que un determinat decret exigia, és que ho exigeix encara, perquè està en vigor, és a dir, és l'obligació dels funcionaris d'assistir a cursos, si no superen les proves, no és que estigués..., està en vigor, per tant, faltam una mica a la història, està bé que el Decret de Nova Planta se citi en passat, però els butlletins oficials de la Comunitat Autònoma estan en plena vigència; per tant, hauríem de corregir... Jo record que en ponència, almanco a les meves notes n'hi figura una on diu que en comissió a la millor tocaríem algun d'aquests temes, i jo crec que seria bo, a efectes estètics, corregir això.

EL SR. PRESIDENT:

Facin, idò, un descans de dos minuts o de cinc minuts i es posin d'acord els grups que hi ha per fer una redacció.

(*Remor de veus*)

Senyors diputats, prenguin... Això ho modifiquin.

Sr. Crespí, té la paraula.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Jo crec que, evidentment, s'hauria de dir la veritat en aquest article, som a un moment donat, a una data concreta i, per tant, és objectiu que s'han complit uns anys d'unes determinades disposicions publicades en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*. Per tant, jo crec que hem de dir exactament en números rodons els anys.

EL SR. PRESIDENT:

Corregiran els anys, quan ho duguin a ple?

Sí?

EL SR. LLETRAT:

Faré lectura de l'article 50, així com quedarà redactat.

EL SR. PRESIDENT:

Del paràgraf.

EL SR. LLETRAT:

El paràgraf cinquanta, perdoni.

El paràgraf cinquanta de l'exposició quedarà redactat així: "Com a conseqüència de tot això, i un cop passats més de tretze anys des de l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia, quan s'han complert els deu anys de l'efectivitat de la Llei de normalització lingüística i amb més de set anys d'experiència en la pràctica derivada de l'aplicació de la Llei de la funció pública de la Comunitat Autònoma, es considera convenient i oportuna la modificació, mitjançant la redacció d'un nou text, de l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

EL SR. PRESIDENT:

D'acord?

Idò, passam a votar tots els paràgrafs, des del quaranta-dosè fins al cinquante.

Vots a favor?

Queden aprovats per unanimitat.

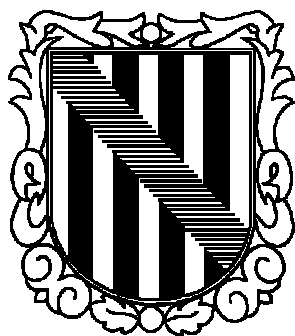
I així queda dictaminat, en conseqüència, el Projecte de llei número de registre 2785/95, de modificació de l'article 45 de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Record als grups parlamentaris que poden presentar fins dissabte, dia 30 de març, a les 13 hores, mitjançant escrit adreçat al president de la cambra els vots particulars i les esmenes que, havent estat defensades i votades en comissió, no s'hagin incorporat al dictamen i que pretenguin defensar davant el Ple.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió i d'aquí a cinc minuts tornarà a recomençar aquesta mateixa comissió.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma